

Boysproject laat straatprostitués niet vallen

Meervoudige kwetsbaarheid van straatprostitués

Prostitutie Adzon, de organisatie die ten dienste staat van mannelijke prostitués in Brussel, is opgedoekt. Volgens CAW Mozaïek, het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk dat Adzon onder zijn vleugels had, is straathoekwerk voor deze doelgroep achterhaald. Bart Vandenbroucke van het Antwerpse Boysproject is het met de argumentatie oneens. **Tekst Eric Bracke | Foto's Bob Van Mol**

“Misschien is het voor CAW Mozaïek niet langer mogelijk om de werking van Adzon met de reguliere middelen te bekostigen”, zegt Bart Vandenbroucke van Boysproject Antwerpen, een deelwerking van CAW De Terp. “Maar dat is geen reden om deze bij uitstek kwetsbare groep, die zeker niet verdwenen is, te laten vallen. Ze hadden elders middelen kunnen zoeken of Adzon in andere handen kunnen overdragen.”

Bart Vandenbroucke weet waarover hij praat. Hij werkte meer dan vier jaar als straathoekwerker bij Adzon en was daarna teamverantwoordelijke van Boysproject in Antwerpen. Daar is hij nog deeltijds aan de slag naast zijn functie als stafmedewerker

bij CAW Delta.

In het Brusselse weekblad *Brussel Deze Week* verantwoordde Mozaïek het opdoeken van Adzon onder meer met de afname van de vraag om hulpverlening vanuit de doelgroep.

Vandenbroucke vindt dat

een ongelukkig argument. “De vraag om hulp wordt door deze jongens zelden expliciet uitgesproken. Zij hebben niet de kennis en de kracht om spontaan bij ons aan te bellen. Ze schamen zich voor hun activiteiten en hebben vaak geen weet van ons bestaan. Het is onze taak om hen op te zoeken en onze hulpverlening aan te bieden.”

Vandenbroucke ontkent niet dat een toenemend aantal jongens klanten zoekt via het internet en de gsm. Dat is comfortabeler dan tippelen aan de rand van het Stadspark. “Maar niet iedereen heeft toegang tot het internet of spreekt de taal. De meest

kwetsbare groep zoekt zijn klanten wel nog op straat. Dat zal zo blijven. Een bepaald type klant pikt ook liever jongens op straat op of in de winter in de bars. De straatprostitués zijn deels een minderheid van Belgen, vaak met een *multi-problem* verleden, en deels allochtone jongeren, dikwijls zonder papieren en zonder geld. De nieuwkomers zijn vaak nieuwe EU-burgers, zoals Bulgaren, Roemenen of Polen, en Zuid-Amerikanen en Maghrebijnen. Sommigen zijn hun land ontvlucht omdat homoseksualiteit er taboe is. Anderen zijn hetero's die het doen om hun familie te onderhouden. Bijna steeds is er sprake van een meervoudige kwetsbaarheid,

WIE ZIJN ZE?

De meeste jongens die in Antwerpen op straat hun diensten aanbieden, zijn tussen 18 en 25 jaar oud. Boysproject krijgt slechts af en toe te maken met minderjarigen. Klanten worden vooral gezocht aan de rand van het Stadspark en in de homobars in de buurt van het Centraal Station.

Slechts een minderheid van de straatprostitués heeft de Belgische nationaliteit. Veel van de jongens hebben een problematisch verleden.

Ze komen uit achtergestelde, gebroken gezinnen en sommigen zijn in hun jeugd misbruikt.

Van de jongens die afkomstig zijn van de nieuwe EU-landen, zoals Bulgarije, Roemenië en Polen, behoort een aanzienlijk aantal tot de Roma, een nomadische bevolkingsgroep die vooral in de Balkan sterk vertegenwoordigd is. Van de Zuid-Amerikaanse jongens die in Antwerpen geld verdienen met seks komen de meesten uit Brazilië en Ecuador. Een derde groep buitenlandse straatprostitués zijn Noord-Afrikaanse jongeren.

Een toenemend aantal jongens zoekt klanten via het internet en de gsm. De meest kwetsbare groep blijft zijn klanten echter op straat zoeken.

een opeenstapeling van factoren die maakt dat ze geen uitweg zien. Dat komt uiteraard ook omdat ze hier geen aanknopingspunten hebben en de taal niet beheersen.”

KEUZEMOGELIJKHEID

“Boysproject oordeelt niet over jongens die geld verdienen met seks”, vervolgt Vandenbroucke. “De eerste bedoeling is niet om hen uit de prostitutie te halen, maar om hen de *mogelijkheid* te bieden eruit te stappen. De meesten zitten namelijk in een situatie waarbij ze die keuze niet hebben. Hen motiveren om hun problemen aan te pakken is een proces van lange adem. De kans op terugval is groot omdat het een uiterst kwetsbare groep is met een laag zelfbeeld. Afgezien van hun netwerk op straat en in de bars hebben ze vaak geen vrienden en vinden ze geen aansluiting met onze maatschappij. Daarom moeten we hen onbevooroordeeld de tijd en de ruimte gunnen om hun weg te zoeken. Dat wordt vandaag steeds moeilijker. De maatschappij hecht meer belang aan snelle resultaten en voorzieningen stellen alsmaar meer eisen, wat doorverwijzen moeilijk maakt. Heel wat opvangcentra weigeren

cliënten met een drug- of psychiatrische problematiek. De jongens moeten ’s avonds op tijd binnen zijn, zodat ze ook geen geld meer kunnen verdienen. Een optrekje huren is nog moeilijker, zeker voor wie illegaal in het land verblijft. Overal worden de mensen met wie wij werken aan de kant geduwd.” Een deel van de jongeren reist van de ene stad naar de andere. Kan je dan wel vooruitgang boeken? “Als we hen kunnen overtuigen van het belang van veilig vrijen, is dat al heel wat. Van seksueel overdraagbare aandoeningen weten ze dikwijls ontstellend weinig en er leven misverstanden over veilig vrijen. We delen condooms uit en wijzen hen op het gevaar van, duurder betaalde, onveilige seks.” Ondanks zijn pleidooi vindt Vandenbroucke de nieuwe visie op straathoekwerk een goede zaak. Die nieuwe visie is territoriaal gericht in plaats van op specifieke doelgroepen. Toch meent hij dat kwetsbare groepen tegelijk specifieke aandacht nodig hebben. “Het gaat niet alleen om die ongeveer 200 jongens die we jaarlijks tijdens het straathoekwerk ontmoeten. Er zijn ook de partners van de jongens en hun klanten. Het is dus een kwestie van volksgezondheid.”

Bart Vandenbroucke (Boysproject): "Overal worden de mensen met wie wij werken aan de kant geduwd."

DROP-INN

Boysproject gaat meer dan drie avonden per week de straat op om prostitués aan te spreken. "Onze werking steunt op nog drie andere pijlers: de drop-inn, de medische consultaties en de internetpermanentie. Op straat en in de bars kun je vertrouwen winnen en condooms uitdelen, maar het ligt niet voor de hand om problemen te bespreken. Toch is het belangrijk dat iemand zijn verhaal kan doen. Het is cruciaal om iets te kunnen veranderen aan zijn situatie. In de drop-inn zijn die gesprekken mogelijk, maar de jongens zijn ook welkom voor een losse babbel bij een kop koffie. Voor sommige jongens is dat het begin van een individuele begeleiding. Tijdens de drop-inn komt om de 14 dagen een

BOYSPROJECT KORT

Boysproject is een deelwerking van CAW (Centrum Algemeen Welzijnswerk) De Terp en krijgt ook financiële middelen van de stad Antwerpen. De organisatie voor mannelijke sekswerkers is gevestigd in de Quellinstraat, in de nabijheid van het Stadspark en het Centraal Station. Daar is ook de drop-inn. De prostitués kunnen er op regelmatige tijdstippen terecht voor een anoniem en gratis soa-onderzoek.

Boysproject doet drie avonden per week straathoekwerk. Dat gebeurt per twee: een beroepskracht samen met een vrijwilliger. Op straat en in de bars spreekt Boysproject jaarlijks zowat 200 jongeren aan. Jaarlijks komen ongeveer 85 jongeren naar de drop-inn en op het internet wordt er gechat met meer dan 300 contacten die hun diensten online aanbieden.

► Boysproject is telefonisch te bereiken op 03 293 95 90 of via boysproject@cawdeterp.be
Meer informatie op www.boysproject.be

dokter van Ghapro (Gezondheidshuis Antwerpse Prostitutie) langs. Tijdens de gratis en anonieme consultatie test de arts op seksueel overdraagbare aandoeningen en biedt hij een hepatitis B-vaccinatieprogramma aan. Ten slotte zijn we als *info4escorts* één keer in de week actief op een chatsite waar jongens hun diensten aanbieden. We hebben ook een MSN-adres zodat we kunnen overschakelen op een persoonlijk chatgesprek. Vroeger was er gedurende drie dagen internetpermanentie, maar met het wegvallen van Adzon en met de veranderingen bij het straathoekwerkproject in Gent, is het nu nog maar één dag."

"Gelukkig heeft Antwerpen, in tegenstelling tot Brussel, een prostitutiebeleid", besluit Vandenbroucke. "Dat houdt niet alleen de geografische organisatie van de prostitutie in, maar ook een gezondheidsbeleid. Boysproject maakt deel uit van dit prostitutiebeleidsplan en kan daardoor rekenen op middelen van de stad. Brussel heeft eveneens behoefte aan een prostitutiebeleid met sociale- en gezondheidsdoelstellingen. Alleen een integrale aanpak van de prostitutieproblematiek heeft kans op slagen. Maar helaas bemoeilijkt de institutionele complexiteit van het hoofdstedelijk gewest dit broodnodige beleid."

► Reacties welkom op www.weliswaar.be/forum